

Sygn. akt: I C 132/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Żaneta Kornek-Kubis
-----------------	-------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2022 roku w Głubczycach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 132/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30.12.2022r. powód (...) w G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego M. Z. kwoty 15423,36 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wierzytelność powoda wynikała z umowy pożyczki z dnia 13.04.2017r. Nr (...), z której pozwany się nie wywiązał, a którą powód nabył w drodze cesji o pożyczkodawcy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami procesu. Podniósł, że nigdy nie brał pożyczki w firmie, o której mowa w pozwie na kwotę podaną w pozwie, wskazał, że do pozwu zostały dołączone dwie umowy o tym samym numerze i z tą samą datą, zaś naliczone odsetki i inne koszty stanowią lichwę.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.04.2017r. M. Z. zawarł z (...) sp. z o.o. w W. umowę pożyczki odnawialnej nr (...) na czas nieokreślony, w ramach której otrzymał pożyczkę w formie limitu, w wysokości 3100 zł. Pożyczkodawca zastrzegł w umowie m.in. uprawnienie do naliczania opłaty za utrzymanie konta (60 zł/m-c), opłatę za wypłatę środków (20 zł), prowizję od wypłaty środków (27%). Pożyczkobiorca był zobowiązany do spłaty comiesięcznie wybranej przez siebie kwoty minimalnej, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 434 zł. W formularzu informacyjnym wskazano, że całkowita kwota do zapłaty, przy określonych założeniach, wyniosła 4864,92 zł.

dowód: umowa pożyczki k. 30-43, formularz informacyjny k. 59-62

W tym samym dniu strony zawarły kolejną umowę pożyczki odnawialnej nr (...), na podstawie której (...) sp. z o.o. w W. przyznał M. Z. pożyczkę w formie limitu w wysokości 1200 zł.

dowód: umowa pożyczki k. 44-58

W dniu 11.04.2017r. M. Z. wpłacił na rzecz (...) sp. z o.o. w W. 1 zł, w dniach 13.04.2017r. i 10.05.2017r. otrzymał od pożyczkodawcy kwoty po 1550 zł, a w dniu 9.11.2017- 151,50 zł.

Dowód: potwierdzenia przelewów k. 63-66

W dniu 14.04.2018r. pożyczkodawca wypowiedział umowę pożyczki. W dniu 2.08.2021r. (...) sp. z o.o. w W. (poprzednio (...) sp. z o.o. w W.) przelał na rzecz (...) w G. wierzytelność wobec M. Z. z tytułu umowy pożyczki nr (...). W dniu 1.10.2021r. Przedstawiciel powoda zawiadomił pozwanego o cesji i wezwał do zapłaty kwoty 15173,73 zł z tytułu umowy nr (...).

dowód: wypowiedzenie umowy k. 158, umowa przelewu k. 10-29, 131-155, zawiadomienie o cesji k. 68-69

W okresie od maja 2017r. do marca 2018r. M. Z. wpłacił na rzecz (...) sp. z o.o. w W. łącznie ponad 4870 zł. Oprócz wypłat, o których mowa wyżej, pozwany w dniu 9.08.2017r. otrzymał kwotę 3254,30 zł, w dniu 11.08.2017r. kwotę 348,17 zł, w dniu 7.09.2017r. kwotę 5000 zł,

Dowód: zestawienie operacji k. 102-113

Powyższe dowody z dokumentów prywatnych i wydruków dokumentów Sąd uznał za w pełni wiarygodne, nie były one kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika z twierdzeń pozwu, pozwanego z pierwotnym wierzycielem łączyła umowa pożyczki, o której mowa w art. 720 k.c. Zgodnie z tym przepisem przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Głównymi świadczeniami stron w przypadku umowy pożyczki są: po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu, a ze strony pożyczkobiorcy, zwrot tych środków. Umowa pożyczki co do zasady może być zarówno umową odpłatną, jak i nieodpłatną. W przypadku zawarcia przez strony odpłatnej umowy pożyczki, wynagrodzenie pożyczkodawcy winno być wyraźnie określone w umowie, przy czym zwyczajowo formę wynagrodzenia za korzystanie z cudzego kapitału stanowią odsetki bądź zapłata prowizji. Nadto do tego rodzaju umowy mają zastosowanie przepisy ustawy o kredycie konsumenckim, w szczególności art. 7-8 i art. 13 ustawy w zakresie obowiązków informacyjnych pożyczkodawcy, art. 30 ustawy w zakresie treści umowy, art. 36a-36c w zakresie pozaodsetkowych kosztów pożyczki.

Na gruncie niniejszej sprawy niewątpliwie (...) sp. z o.o. w W. zawarł z pozwanym M. Z. umowę pożyczki nr (...), lecz nie w dniu 13.04.2017r. (data pierwszego transferu środków), ale w dniu 11.04.2017r. (data wynikająca z umowy). Na mocy tej umowy maksymalna kwota pożyczki, wypłacona w dwóch transzach, wyniosła łącznie 3100 zł. Należność wynikająca z tej umowy została w całości spłacona, co potwierdził sam powód, powołując się na zestawienie spłat. W tej mierze twierdzenia pozwanego, jakoby nie łączyła go z pierwotnym wierzycielem żadna umowa, są chybione i stanowią jedynie przyjętą linię obrony. Niemniej jednak zaznaczyć trzeba, że umowa ta, jako zawarta na czas nieoznaczony, z obowiązkiem ponoszenia przez konsumenta określonych opłat dodatkowych – bądź to jednorazowych (prowizja) bądź cyklicznych (opłata stała comiesięczna), w istocie nie spełnia wymogów art. 36a ustawy o kredycie

konsumenckim, gdyż nie można określić precyzyjnie kosztów, o których mowa w tym przepisie. Zatem należałoby uznać, że pozaodsetkowe koszty kredytu są nienależne.

Jak sam powód wskazał kolejna umowa na kwotę 1200 zł z tej samej daty została dołączona przez pomyłkę i nie stanowiła podstawy faktycznej powództwa. Niemniej jednak zawieranie przez pożyczkodawcę kilku umów o tym samym numerze z tym samym podmiotem stanowi wyraz nieuczciwej praktyki. Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że taka praktyka jest obejściem przepisów o odsetkach maksymalnych oraz może wywoływać mylne przeświadczenie konsumenta co do treści umowy pożyczki.

Powód w żaden sposób nie wykazał, by na podstawie umowy nr (...) z dnia 13.04.2017r. (11.04.2017r.) pozwany aktualnie był zobowiązany do zapłaty na jego rzecz jakiegokolwiek kwoty. W szczególności nie przedłożył ani kolejnych umów pożyczki, ani nawet aneksów do umowy pierwotnej, zawartych zgodnie z przepisami ustawy o kredycie konsumenckim, zawierającej wszelkie informacje, o których mowa w przywołanych wyżej przepisach ustawy. Nie sposób zatem ocenić na jakie kwoty i na jakich warunkach zostały zawarte ewentualne inne umowy, jakie były istotne zobowiązania stron i czy mieściły się one w granicach powszechnie obowiązującego prawa. Tymczasem to na powodzie spoczywał ciężar dowodu w tej mierze, zwłaszcza wobec stanowiska pozwanego, który konsekwentnie wskazywał na niespójność pozwu z załączonymi dokumentami. Sam wydruk operacji płatniczych nie dowodzi, że strony łączyły kolejne umowy pożyczki, a podstawa faktyczna powództwa została jasno wskazana w pozwie i nie mogła podlegać modyfikacji w postępowaniu uproszczonym.

W tych okolicznościach, wobec spłaty w całości pożyczki nr (...) z dnia 13.04.2017r. i braku dowodu zawarcia kolejnych umów pożyczek między stronami, powództwo podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G., (...)